

हिण्डोरः

हिड, इ ड गतो अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (आ०-आत्म०-सक०-सेट् ।) इ, हिण्डाते ।
 ड, हिण्डते । इति दुर्गादासः ॥
 हिडिङ्, पुं, राक्षसविशेषः । स भीमसेनेन हतः ।
 इति महाभारतम् ॥ (एतद्विवरणस्तु तत्रैव
 आदिपर्वणि १५३ अध्यायादारभ्य द्रष्टव्यम् ॥)
 हिडम् इति च पाठः ॥
 हिडिङ्मजित्, पुं, (हिडिङ्मं जितवानिति । जि +
 क्तिप् ।) भीमसेनः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हिडिङ्मनिस्सदनः, पुं, (हिडिङ्मं निस्सदयतीति ।
 नि + सद् + णिच् + लुट् ।) भीमसेनः । इति
 भूरिप्रयोगः ॥
 हिडिङ्मजित्, [द] पुं, (हिडिङ्मं भिनत्तीति ।
 भिद् + क्तिप् ।) भीमसेनः । इति भूरिप्रयोगः ॥
 हिडिङ्मा, स्त्री, हिडिङ्मराक्षसभिनो । यथा,—
 “हृष्टो मानुषमांसस्य महाकायो महाबलः ।
 आत्राय मानुषं गन्धं भगिनौमिदमब्रवीत् ॥
 उपपन्नश्चिरस्याद्य भक्षोऽयं मम सुप्रियः ॥
 क्लेशवान् पस्त्रवति जिह्वा पथ्यति मे मुखम् ॥
 एवमुक्त्वा हिडिङ्मा तु हिडिङ्मेन तदा वने ।
 भ्रातृव्यं च नमात्राय त्वरमाणेव राक्षसी ॥”
 इति महाभारते आदिपर्वणि १५३ अध्यायः ॥
 तद्वर्गे भीमसेनोरसेन घटोत्कचो जातः । यथा,
 “प्रजज्ञे राक्षसी पुत्र भीमसेनान्महाबलम् ।
 विरूपाक्षं महावक्त्रं शकुन्कर्षं विभीषणम् ॥
 प्रणम्य विक्रचः पादावगृह्णात् स पितुस्सदा ।
 मातुश्च परमेष्वासक्तौ च नामास्य चक्रतुः ॥
 घटो हास्योत्कच इति माता तं प्रत्यभाषत ।
 अन्नवोत्तेन नामास्य घटोत्कच इति स्म ह ॥”
 इति महाभारते आदिपर्वणि १५६ अः ॥
 हिडिङ्मापतिः, पुं, (हिडिङ्मायाः पतिः ।) हनु-
 मान् । इति शब्दरत्नावली ॥
 हिडिङ्मारमणः, पुं, (हिडिङ्माया रमणः ।) हनु-
 मान् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हिण्डनं, स्त्री, (हिण्ड + ल्युट् ।) अमणम् । रतम् ।
 इति मेदिनी ॥ लेखनम् इति विश्वः ॥
 हिण्डिकः, पुं, लम्नाचार्यः । इति हारावली ॥
 हिण्डिरः, पुं, हिण्डोरः । इति शब्दरत्नावली ॥
 हिण्डो, स्त्री, दुर्गा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हिण्डोपियतमः, पुं, (हिण्डाः दुर्गायाः प्रिय-
 तमः ।) शिवः । इति शब्दरत्नावली ॥
 हिण्डोरः, पुं, (हिण्डते इतस्ततो गच्छतीति ।
 हिण्ड + ईरन् । इत्युणादिह्रस्वो उज्जुलदत्तः ।
 ४।३०।) समुद्रफेनः । इत्यमरः । २।८।
 १०५ ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । १०। ६८३ ।
 “एतद्विभाति चरमाचलचुडुष्वि
 हिण्डोरपिण्डरुचिशोतमरीचिविखम् ।
 उज्जुलितस्य रजनीं मदनानलस्य
 धर्मं दधत्यकटलाच्चैनकेतवेन ॥”)
 वार्ताकुः । पुरुषः । इति मेदिनी ॥ रुचकम् ।
 इत्युणादिकोपः ॥ (स्त्री, दाडिमम् । इत्युज्जुल-
 धृतहारावली । ४।३० ॥)

हितोप

हितं, त्रि, (हि गतिप्रेरणे धा धारणे पुष्टौ वा +
 क्तः ।) पथ्यम् । यतम् । हृतम् । इति मेदिनी ॥
 हटसाधनम् । इति सुश्रुतबोधटोकायां दुर्गा-
 दासः ॥ मङ्गलम् । यथा,—
 “गच्छतस्त्रिहृतो वापि जायतः स्वपतो न यत् ।
 सर्वसत्त्वहितार्थाय तत् पशोरिव चेष्टितम् ॥
 अहितहितविचारशून्यबुधः
 श्रुतिसमयेवैवृद्धिर्विवर्जितस्य ।
 उदरभरणमावतुष्टुबुधः
 पुरुषपशोः पशोश्च को विशेषः ॥”
 इति गारुड ११५ अध्यायः ॥
 मित्रम् । यथा,—
 “हितसमरिपुसंज्ञा ये निसर्गे निरुक्ता
 अधिहितहितमध्यास्तोऽपि तत्कालमित्रैः ॥”
 इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
 हितकः, पुं, (हितमर्हतीति । हि + संज्ञायां
 कन् ।) शिशुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हितकारी, [न] त्रि, (हितं करोतीति । क्त +
 णिनिः ।) मङ्गलकारकः । शुभकारकः ।
 यथा,—
 “लक्ष्मणेन च धर्मात्मन् ! भ्रात्रा तद्वितकारिणा ।
 मातृभिर्भ्रातृसहितं पश्चामोऽयं वयं नृप ॥”
 इति श्रीरामायणे उत्तरकाण्डे १ सर्गः ॥
 हितप्रणीः, पुं, (हितं प्रणयतीति । प्र + नी +
 क्तिप् ।) चारः । इति शब्दरत्नावली ॥
 हितवादी, [न] त्रि, हितकथनशीलः । सत्परा-
 मर्शी । हितशब्दपूर्वकवदधातोर्णिन्प्रत्ययेन
 निष्पन्नः ॥
 हितावली, स्त्री, (हितानां आवली यच्च ।)
 शीघ्रविशेषः । हितावली इति हिन्दी भाषा ।
 तत्पर्यायः । हृत्तावली २ कुष्ठप्रः ३ अङ्गार-
 कुष्ठकः ४ अङ्गारप्रत्यिः ५ प्रत्यिः ६ ग्रन्थिलः
 ७ । अस्या गुणाः । सारकत्वम् । तिक्तत्वम् ।
 श्लेष्मोदरकृमिकुष्ठगदालुपखर्जुनकण्डूतिना
 श्लेष्म । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हितेषो, [न] त्रि, (हितमिच्छतीति । इष +
 णिनिः ।) हितेच्छाकारो । यथा, बृहद्राज-
 मार्तण्डे ।
 “यात्राविवाहव्रतवन्धवैश्व-
 प्रासादचूडाकरणं हितेषो ।
 नष्टे भूगौ नोपदिश्वराराणां
 देवप्रतिष्ठासपि कर्णवेधम् ॥”
 इति मलमासतत्त्वम् ॥
 हितोक्तिः, स्त्री, (हितस्य उक्तिः ।) पथ्यवच-
 नम् । इति धनञ्जयः ॥
 हितोपदेशः, पुं, (हितानामुपदेशः ।) सत्परा-
 मर्शदानम् । यथा, महाभारते । १।२।१०१ ।
 “हितोपदेशश्च पथि धर्मराजस्य धीमतः ।
 विदुरेण कृतो यत्र हितार्थं ज्ञेयभाषया ॥”
 हितानामुपदेशो यत्र ।) विष्णुशर्मजतमित्र-
 लाभसुहृद्देवियहसन्निनामकायाचतुष्टयात्मक-
 नीतिशास्त्रम् । यथा,—

हिन्दोलः

“सिद्धिः साध्ये सतामस्तु प्रसादात्तस्य धूर्जटे ।
 जाङ्गवोफेनरेखेव यन्मूर्ध्नि शशिनः कला ॥
 श्रुतो हिनोपदेशोऽयं पाटवं संस्मृतोक्तिषु ।
 वाचां सर्वत्र वैचित्र्यं नीतिविद्यां ददाति च ॥”
 इति हितोपदेशप्रथमश्लोकहयम् ॥
 हिन्तालः, पुं, वृक्षविशेषः । ईंताल इति भाषा ।
 तस्य फलं उद्देगम् । इत्यमरः । २।४।१६८ ॥
 तत्पर्यायः । पूगरोटः २ । तत्फलम् किरिटि ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ * तस्य पर्यायान्तरं
 गुणाच्च ।
 “हिन्तालः खूलतालश्च बन्धपत्रो बृहद्वलः ।
 स्थिरपत्रो हिधालेखः शिरापत्रोऽस्थिराङ्गिकः ॥
 गर्भस्त्रावो नीलतालो भीषणो बहुलफल्कः ।
 भस्त्रसरो बृहत्तालः स्यात्तुर्दशधाभिधः ॥
 हिन्तालो मधुरास्त्रश्च कफकृत् पित्तदाहनुत् ।
 श्वमदण्डापहारी च शिशिरो वातदोषकृत् ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 (व्यवहारोऽस्य यथा,—
 “गुडवीचालहिन्तालवानरोनीलकिण्टिकाः ॥”
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे कुष्ठाधिकारे
 माणिक्यरसे ॥) स तु ह्यनराजविशेषः । यथा,
 क्रियाकौमुद्यां वशिष्ठः ।
 “गुवाकतालहिन्तालास्तथा ताङ्गी च केतकी ।
 खर्जूरनारिकेलौ च सप्तैते ह्यनराजकाः ॥
 ह्यनराजगिरापत्रैर्यः कुर्याद्विन्धवावनम् ।
 तावद्वति चण्डालो यावद्वा नैव पश्यति ॥”
 इत्याङ्गिकाचारतत्त्वम् ॥
 हिन्दुः, पुं, (हीनं दूषयतीति । दुष् + डुः ।
 घृषोदरादित्वात् साधुः ।) जातिविशेषः । हिंदु
 इति भाषा । यथा,—
 “पञ्चिमाश्रयमन्त्रास्तु प्रोक्तः पारस्यभाषया ।
 घटोत्तरशताशीतिर्येषां संसाधनात् कली ॥
 पञ्च खानाः सप्त भौरा नव शाहा महाबलाः ।
 हिन्दुधर्मप्रलोभारो जायन्ते चक्रवर्तिनः ॥
 हीनश्च दूषयत्येव हिन्दुरित्युच्यते प्रिये ॥
 पूर्वान्नाये नवशतं घट्टीतिः प्रकौत्तिताः ।
 फिरङ्भाषया मन्त्रास्तेषां संसाधनात् कली ॥
 अधिपा मण्डलानाञ्च संपामेवपराजिताः ।
 ईरेजा नव घट्ट पञ्च लक्षजायापि भाविनः ॥”
 इति मेरुतन्त्रे ३३ प्रकाशः ॥
 हिन्दोलः, पुं, (हिन्दोल + लृच् ।) आवण्यशक्त-
 पक्षविहितभगवद्वाद्याविशेषः । भुलनयावा
 इति यस्य प्रसिद्धिः । पडूरान्तर्गततराग-
 विशेषः । हिंदोल इति हिन्दी भाषा । यथा,
 “भैरवः कौशिकश्चैव हिन्दोलो दीपकस्तथा ।
 श्रीरागो मेघरागश्च पडेते पुरुषात्रयाः ॥”
 अथ स्त्रियः ।
 “वेलावतो रामकली देयाख्या पटमञ्जरी ।
 ललिता सहिता एता हिन्दोलस्य वराङ्गनाः ॥”
 अथ हिन्दोलध्यानम् ।
 “नितम्बनौमन्तरङ्गितासु
 दोलासु खेलासुखमादधानः ।